

Joc, set, meci cu Moscova?

Col (r) Dr. Douglas Macgregor, Comentator media - S.U.A. (<https://www.art-emis.ro/col-r-dr.-douglas-macgregor-comentator-media-s.u.a/>)

© 24 Aprilie 2024

O axiomă a războiului spune că este întotdeauna de dorit să existe un teritoriu prietenos dincolo de propriile granițe sau capacitatea de a preveni acumularea unei puteri militare semnificative pe un teritoriu neutru pentru un atac împotriva propriului teritoriu. Când nu aveau puterea militară pentru a face multe, Statele Unite au promulgat „Doctrina Monroe” cu un scop similar în minte. Când Moscova a trimis forțe rusești în estul Ucrainei în februarie 2022, a făcut acest lucru fără niciun plan de cucerire sau intenție de a controla permanent teritoriul ucrainean. După cum au subliniat observatorii militari occidentali la acea vreme, forța rusă care a intervenit a fost mult prea mică și incapabilă pentru orice misiune dincolo de o intervenție limitată pentru o perioadă scurtă. De fapt, observatorii occidentali au prezis că forțele ruse vor rămâne în curând fără muniție, echipament și soldați. Motivul pentru angajamentul militar limitat al Moscovei era evident. Moscova a căutat inițial neutralitatea pentru Ucraina ca o soluție la ostilitatea Ucrainei față de Rusia și cooperarea acestuia cu N.A.T.O., nu subjugarea sau cucerirea teritorială.

Moscova credea, nu nerezonabil, că un stat-națiune ar putea fi un cordon sanitar care ar proteja Rusia de N.A.T.O. și, în același timp, ar oferi N.A.T.O. izolație față de Rusia. Aproape trei ani de finanțare practic nelimitată de la Washington pentru arme moderne și sprijin sub formă de supraveghere, informații și recunoaștere bazate pe distanțe pentru un război proxy menit să distrugă Rusia fac această abordare de răs. Recunoașterea cancelarului Merkel că Acordurile de la Minsk sponsorizate de Occident au fost cu adevărat concepute pentru a câștiga timp Ucrainei pentru a-și consolida puterea militară este suficientă pentru ca Moscova să respingă promisiunile occidentale de a respecta și de a nu mai vorbi de a impune neutralitatea ucraineană.

Întrebat pe 19 ianuarie cu privire la potențialul de negocieri cu Washington și NATO, ministrul rus de externe Serghei Lavrov a spus: „Suntem pregătiți [pentru negocieri]. Dar, spre deosebire de povestea de la Istanbul, nu vom avea o pauză în ostilități în timpul negocierilor. Procesul trebuie să continue. În al doilea rând, desigur, realitățile de pe teren au devenit diferite, semnificativ diferite”. Ce înseamnă cuvintele lui Lavrov? În 1982, mareșalul Nikolai Ogarkov, șeful Statului Major Sovietic, a susținut că

controlul râului Rin va determina rezultatul oricărui război viitor cu N.A.T.O. în Europa Centrală. Nu există nicio îndoială că înalți lideri militari ai Rusiei au ajuns deja la concluzia că controlul rusesc asupra râului Nipru este esențial pentru securitatea națională a Rusiei. Pe lângă anexarea unor orașe istorice rusești precum Odesa și Harkov, Moscova va insista aproape sigur asupra unei zone demilitarizate moderne de la râul Nipru până la granița de est a N.A.T.O., pentru a preveni reapariția unei forțe militare ostile în Ucraina de Vest.

Nu se știe dacă polonezii, maghiarii sau belarușii decid să angajeze Moscova în discuții cu privire la teritoriul ucrainean cu legături istorice cu țările lor, dar prăbușirea iminentă a statului ucrainean și a forțelor armate va informa, fără îndoială, astfel de discuții. Strategia Washingtonului față de Moscova - dacă poate fi numită o strategie -, a constat în organizarea de măsuri coercitive în întreaga Alianță Atlantică - economice, diplomatice și militare - pentru a dăuna fatal Rusiei și a-și destabiliza guvernul. Abordarea nerealistă a Washingtonului a eșuat, iar N.A.T.O., cadrul pentru implementarea sa, este acum slăbit fatal, nu Rusia. Drept urmare, marca Washingtonului a fost grav diminuată, chiar slăbită. Convingerea Washingtonului că, odată cu puterea combinată a puterii științifice-industriale a N.A.T.O., ar putea obține o victorie strategică asupra Rusiei, înarmând ucrainenii pentru a lupta pentru ei, s-a inversat grav. La fel ca Franklin Delano Roosevelt (F.D.R.) în 1939, care se aștepta ca germanii să ajungă într-un impas cu armatele anglo-franceze pe modelul Primului Război Mondial, Washingtonul nu a luat în considerare posibilitatea ca Ucraina să piardă lupta.

În anii 1930, F.D.R. a fost prins într-o spirală a datoriilor de cheltuieli cu „dobândă specială”. Sfidând logica și accesibilitatea, F.D.R. a optat pentru mai multe cheltuieli federale până când și-a dat seama că nu funcționează. Odată cu debutul războiului în Europa, F.D.R. a văzut oportunitatea de a elibera societatea americană din Depresiune prin conducerea Statelor Unite în război. Schema lui F.D.R. a funcționat. Al Doilea Război Mondial a revigorat economia americană și a pus capăt șomajului cronic al Americii. În același timp, insularitatea fizică a Americii a menținut infrastructura americană și poporul american dincolo de îndemâna inamicilor săi.

Președintele Biden și Congresul merg pe un curs similar, cu consecințe profunde, dar astăzi, armele moderne îngrozitor de distructive fac ca opțiunea războiului să se sinucidă. Cu alte cuvinte, problemele secolului al XXI-lea nu pot fi rezolvate cu ajutorul planurilor și politicilor secolului al XX-lea. În loc să creeze o altă narațiune falsă pentru a justifica finanțarea unui stat ucrainean corupt care se prăbușește, Washingtonul și aliații săi ar trebui să pună la îndoială rațiunea unui nou război rece costisitor îndreptat împotriva Moscovei, Beijingului, Teheranului și a unei mulțimi de țări cu concepții asupra lumii care diverge brusc de ale noastre.

Școlile de afaceri își învață studenții că mărcile bune au puterea de a influența procesul de luare a deciziilor și de a crea comunități de oameni cu gânduri similare. Nu doar companiile au nevoie de mărci; și țările au nevoie de ele. Întrebat despre capacitatea Washingtonului de a face față războaielor din Ucraina și Orientul Mijlociu, președintele Biden a spus: „*Suntem cea mai puternică națiune din lume, din istoria lumii. Ne putem ocupa de ambele [războaie]*”. Biden a greșit și se înșeală. Resursele Americii nu sunt nelimitate. Puterea americană este constrânsă. În Europa, Asia, Orientul Mijlociu, Africa și America Latină, marca americană a fost deteriorată. Americanii au nevoie (și ar trebui să ceară) o analiză sobră a faptelor de la bărbații care vor să fie președinte. Ei ar trebui să fie obligați să identifice adevăratele interese naționale ale Statelor Unite; un proces care ar trebui să identifice, de asemenea, realitățile politice și culturale pe care Washingtonul nu trebuie să le schimbe.

Evaluare: ★ ★ ★ ★ ★ Thank You!

© 2019 ART-EMIS

